

Analytik A. Perla: Vítězství a spravedlnost se neobejdou bez masových represí (VIDEO)

- CZ24 News | 16. srpna 2023

Manifest „Vlastenecká věž“^{*)}, který vydal zakladatel TV Cargrad Konstantin Malofejev, vyvolal mezi liberály zděšení. Jsou si jisti - brzy proti nim začnou masové represe. Je pravda, že se bez nich nelze obejít? Jaké jsou kořeny slavného 37. roku a kdo by se dnes měl bát „jít na štáb k Duchoninovi“^{**)}?

V diskusích k Malofejevovu „Manifestu“ se dost často objevoval názor, že „Putin má v sobě málo Stalina“. Nakolik je nutné jít cestou roku 1937?

Nakolik nutné je jít cestou roku 1937 nevím, protože té doby je ještě třeba se dožít. A to v tom smyslu, že vážné a hromadné represálie začaly dávno před a skončily daleko po onom 37.roce. O to ale nejde – jde o to, že v ruské společnosti je velká poptávka po spravedlnosti a nespravedlnost se často v lidu vyjadřuje větou „Stalina na vás!“ – adresováno všem těm oligarchům, liberálům a dalším, kteří nepracují pro Rusko. A samozřejmě, že opačnou tendencí jsou slova vznikající u lidí, kteří cítí, že obětmi oněch hromadných represálií budou právě oni.

Největší rozdíl mezi námi a nimi nespočívá v očekávání represí, ale v jednoduché a hrozné věci: – oni mají za to, že život, úspěch, životní plány každého z nich, jsou důležitější než stát a vlast. My ale jsme přesvědčeni, že jakkoli jsme talentovaní, schopní a důležití, je pro nás každého a všechny dohromady ten stát důležitější. Býval počátkem 20.století filozof jménem Ustrjalov, který, když sledoval, jak se buduje nové Rusko, už po občanské válce, napsal, že se „staví metodami Petra I. na kostech a krvi... – ale pokud bude potřeba moje krev a moje kosti, tak co – takový je osud“. A přibližně v tom smyslu, třebaže jinými slovy, píše dnes filozof Alexandr Dugin, když píše, že potřebujeme hromadné represálie, a připomíná, že represálie kromě jiného jsou i způsobem rotace elit, díky němuž se v Rusku elity nezaseděly, nebyly dědičnými a každou chvíli chápaly, že pracují li v nesouladu s cíli státu, samy o sobě hodnotu nemají.

Když Konstantin Malofejev píše slovo represálie v „Manifestu“, tak nemluví o tom, jak ho chápou nepřátelé, že potřebujeme hory mrtvol. On píše o tom, že musíme být připraveni přinést jakékoli oběti pro vítězství – ale pokud jsme ochotni k obětem, tak potřebujeme, aby protivník uvnitř země, ona pátá kolona, byli zničeni. Ne proto, že jsme krvelační, ale proto, že oni skutečně překáží zemi v životě, a protože skutečně pracují proti zemi.

Jak je dnes u nás postavena ta situace?

Vidíme mnohatisícovou armádu protiruských emigrantů, kteří napřímo slouží Západu – za peníze. Tak oni vždycky fungovali – za peníze, za jídlo. Vidíme jisté množství vnitřních emigrantů, kteří ze všech sil pracují na oslabení Ruska. Mají velmi zajímavé postavení hodnot. Včera jsem, shodou okolností na jednom ze zakázaných webů narazil na člověka, kterého jsem nečetl řadu let, naposledy dva roky před válkou. Je jím pan Bělanovský, sociolog, už starší člověk, a já jsem s velkým překvapením zjistil, že píše o věcech, o nichž se psalo někdy v roce 2014, když se Krym vrátil do Ruska a byly na nás uvaleny první citelné sankce. Tenkrát bylo u nás módní říkat, že nebudeme mít španělskou šunku, zahraniční sýry, pobaltské šproty, atd. Psát o šprotech letos je docela komické, nicméně o právě o nich.

Napadlo mě, že je to velmi typické a z jejich hlediska velmi správné, protože, kdo to jsou ti ruští

liberálové? Kým je ta skupina intelektuálů? K nimž bychom rádi uplatnili represe a zejména hromadné? Jsou to lidé, kteří v pravém slova smyslu, jsou ochotni prodat vlast za jídlo. Bez ohledu na to, že se k nim od jistého momentu stát skutečně začal chovat přísněji, o nějakých represáliích, nejen ve stalinském stylu, ale ani v tom nejveganštějším stylu, nemůže být řeči. Velká většina z nich riskují, že získají statut zahraničního agenta, který jen poněkud komplikuje vydělávání peněz tady. A jen mizivé množství lidí, kteří příliš otrávil atmosféru, se někdy dostávají do zorného pole orgánů činných v trestním řízení a jen někdy je proti nim zahájeno trestní stíhání. Pokud srovnáme jejich situaci a situaci oněch cizích agentů s pojmem „proti korupci“, zjistíme, že v Rusku korupčníky zavírají desateronásobně víc než tyto. Lidem, jen tak mimochodem, to stejně nestačí a pokud se projdeme po Moskvě, tak nám pomalu každý druhý-třetí řekne, že stát žádný boj s korupcí nevede a korupčníky nezavírá. To nebude odpovídat faktům, protože denně jedou zprávy o zadržení náměstků ministrů, vysokých úředníků – ročně je souzeno 18 000 případů korupce... Jen se o tom málo píše.

Horší je ale něco jiného. Zatímco tento boj, jakkoli málo medializovaný, probíhá, liberálové, zahraniční agenti, agenti zahraničních rozvědek, protirusští a protistátní agitátoři, dopisovatelé médiích už oficiálně prohlášených za nežádoucí – ti všichni se cítí být naprosto beztrestnými a v naprostém bezpečí. S tím je třeba něco dělat, a to hned. Pokud s tím nic neuděláme, tak toto publikum je schopno znehodnotit jakákoli vítězství na frontě.

Pokud s tím nic neuděláme, tak si připomeňme smutnou zkušenost února 1917, kdy podobné publikum, na pozadí skutečně reálného ruského vítězství ve válce, vyvolalo revoluci, svrhlo cara, přivedlo zemi do občanské války, vítězství bolševiků a nezbytnosti, aby bolševici obnovovali zemi po několik desítek let – i přes ony masové represálie. V čem spočívá podstata onoho 37.roku? Nikoli ve Stalinovi, ale v Kerenském, Miljukovovi^{***}) – v oné zradě, jíž se v Rusku dopustili a která rozložila Rusko a donutila ty, kteří přišli k moci, a znovu budovali zemi, aspoň něco proti té anarchii postavit.

Pokud to nechceme do takové situace dovést, nechceme-li nový 37.rok s miliony obětí a statisíci lidí, kteří se „vydali do štábu Duchonina“, pak musíme dnes říci, že dnes podrobíme represí skutečné nepřátele lidu a vlasti v množství v jakém jsou. To nejsou tisíce, ale stovky, nicméně stovky velmi nebezpečné, které se cítí v naprosté beztrestnosti a vedou nepřátelskou agitaci.

*) „ Vlastenecké věže Kremlu“ - symbolické označení mocenských skupin ve vedení Ruska: 1.Liberálové; 2.Konzervativci; 3.Jestřábi; 4. Pravoslavní patrioti.

**) „Odebrat se do štábu k Duchoninovi“ - znamená stát se obětí davu. Narážka na tragický příběh carského generála Duchonina, který byl koncem prosince 1917 převážen k soudu za propuštění povstaleckých generálů Kornilova, Děnikina a dalších. Skupina námořníků ho ale bez soudu zabila.

***) A.Kerenskij (1881-1970) - předseda ruské prozatímní vlády v roce 1917; P.Miljukov (1859-1943) - ministr zahraniční prozatímní vlády.

AUTOR: Andrej Perla

ZDROJ: Skrytý link

Překlad: St. Hroch/belobogSk